

UZASADNIENIE

M. A. (1) reprezentowana przez ojca M. A. (2) po ostatecznym sprecyzowaniu żądania domagała się zasądzenia od pozwanej A. A. (1) alimentów w kwocie 400 zł miesięcznie z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia w terminie płatności.

W uzasadnieniu M. A. (2) wskazał, że od 24 lipca 2016 roku M. A. (1) zamieszkuje z nim razem, a pozwana w żaden sposób nie uczestniczy w kosztach utrzymania córki, które w całości są pokrywane przez ojca.

Pozwana A. A. (1) w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa. Podała, że od dnia kiedy jej córka zamieszkała z ojcem regularnie dokonuje zwrotu na jego konto alimentów zasądzonych na rzecz M. A. (1) w wyroku rozwodowym, które były płatne do rąk matki i tylko w ten sposób może przyczyniać się do zaspokajania potrzeb córki, gdyż obecnie jest osobą bezrobotną a ze względu na stan zdrowia nie może podjąć zatrudnienia.

W piśmie procesowym z dnia 10 marca 2017 roku pozwana uznała powództwo do kwoty 100 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. A. (1), urodzona (...) jest córką M. A. (2) i A. A. (2) z domu K..

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia k. 3)

Małżeństwo M. A. (2) i A. A. (1) zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 14 stycznia 2013 roku w sprawie VI RC 1106/12.

Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi wówczas dziećmi stron K. A. urodzoną (...) i M. A. (1) powierzono matce, ograniczając ojcu władzę rodzicielską do wglądu w proces wychowania i wykształcenia dzieci. W wyroku nie ustalono sposobu kontaktowania się M. A. (2) z córkami. Obie strony zostały zobowiązane do ponoszenia kosztów wychowania i utrzymania dzieci, a M. A. (2) został zobowiązany z tego tytułu do płacenia alimentów w wysokości po 300 zł miesięcznie na rzecz każdej z córek, łącznie 600 zł miesięcznie płatnych do rąk A. A. (1).

(dowód: odpis wyroku rozwodowego SO w Olsztynie z dnia 14 stycznia 2013 roku, sygn. akt VI RC 1106/12)

Na mocy ugody z dnia 7 listopada 2016 roku zawartej przed Sądem Rejonowym w Mrągowie w sprawie I. N. 170/16 M. A. (2) i A. A. (1) ustalili, że miejscem pobytu małoletniej M. A. (1) będzie każdorazowe miejsce pobytu jej ojca M. A. (2).

M. A. (1) od 24 lipca 2016 roku zamieszkuje z ojcem M. A. (2). Uczy się w liceum ogólnokształcącym w M.. Jest w klasie maturalnej. Raz w tygodniu uczęszcza na korepetycje z matematyki (koszt 40 zł za godzinę). Zamierza kontynuować naukę na studiach dziennych w G..

M. A. (2) pracuje jako ratownik medyczny w Szpitalu (...) w M. za wynagrodzeniem około 2 200 zł netto miesięcznie. Dodatkowo dorabia jako kierowca transportu medycznego (około 700 - 800 zł miesięcznie).

Wynajmuje mieszkanie w M. (koszt około 800 zł miesięcznie). Spłaca zaciągnięty kredyt (rata 795 zł miesięcznie).

Jest w związku z nową partnerką. Nie mieszkają razem. Planują wspólną przyszłość.

Pozwana A. A. (1) jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Wcześniej pracowała w zakładach (...) w M. skąd została zwolniona bez zachowania okresu wypowiedzenia z powodu długotrwałej niezdolności do pracy. Obecnie poszukuje zatrudnienia. Utrzymuje się z prac dorywczych - pomaga koleżance w sklepie przy rozkładaniu towaru. Pozostały jej do spłaty dwie raty kredytu w łącznej wysokości około 15 000 zł. Posiada 10 000 zł oszczędności. Mieszka w mieszkaniu na osiedlu (...) w M., które otrzymała w wyniku podziału majątku po rozwodzie (czynsz - 430 zł miesięcznie, energia - 158

zł na dwa miesiące, gaz - 41 zł miesięcznie, multimedia - 84 zł miesięcznie, podatek od nieruchomości - 81 zł rocznie). Korzysta z pomocy finansowej matki i koleżanki. Jest właścicielką samochodu marki V. o wartości około 6000 - 7000 zł. Od czasu kiedy M. A. (1) mieszka z ojcem, otrzymywane na nią od M. A. (2) alimenty w kwocie 300 zł na przekazuje zwrotnie na jego rachunek bankowy. Nie dała córce pieniędzy na studniówkę a koszty w tym zakresie poniósł ojciec.

Posiada umiarkowany stopień niepełnosprawności. Przechodziła rehabilitację z powodu przewlekłego zespołu korzeniowego w przebiegu dyskopatii.

Nie jest z nikim związana.

(dowód: zaświadczenia z PUP k. 12, 32, 44, 57, kopie przelewów k. 13-18, 26-31, decyzja k. 25, zaświadczenie o dochodach k. 33, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 43, wypowiedzenie umowy k. 45, wyciąg z rachunku bankowego k. 46-52, fotografia k. 60, wyjaśnienia M. A. (2) k. 62, wyjaśnienia A. A. (1) k. 62-63)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie jedynie w części.

Zgodnie z treścią art. 133§1 KRO rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczą na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zaś przepis wyrażony w art. 135§1 KRO wskazuje, że zakres obowiązku alimentacyjnego zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Pozwana ostatecznie uznała żądanie pozwu co do zasady, kwestionowała jedynie wysokość żądanych alimentów ponad kwotę 100 zł miesięcznie.

Mając na uwadze powyższe w pierwszej kolejności wskazać należy, że powódka M. A. (1) jest już osobą pełnoletnią. Przy czym okoliczność ta sama w sobie nie wpływa na zakres czy istnienie prawa do alimentów. Ustanie obowiązku alimentacyjnego nie jest bowiem samo przez się związane z osiągnięciem przez dziecko pełnoletności (zob. uchwała SN z 31 stycznia 1986 r., III CZP 76/85, OSNCP 1987, nr 1, poz. 4). Obowiązek alimentacyjny rodziców względem dzieci ustaje w momencie gdy te osiągną tzw. samodzielność życiową i mogą samodzielnie wykonywać pracę zarobkową niezbędną dla swojego własnego utrzymania.

Powódka natomiast obecnie uczy się w liceum ogólnokształcącym i zamierza w przyszłości kontynuować naukę, co powoduje, że w chwili obecnej nie jest w stanie podjąć zatrudnienia. Nie posiada też żadnego majątku.

Nie można też przyjąć, że alimentowanie powódki przez jej matkę połączone jest z nadmiernym dla niej uszczerbkiem ani, że jej możliwości majątkowe uniemożliwiają wypełnianie świadczeń alimentacyjnych.

Co prawda pozwana jest obecnie osobą bezrobotną jednakże aktywnie poszukuje pracy i utrzymuje się z prac dorywczych oraz posiada pewne środki finansowe.

Niepełnosprawność nie jest zaś okolicznością powodującą wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego rodzica względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie (zob. uzasadnienie wyroku SN z dnia 6 stycznia 2000 r., I CKN 1077/99), a rodzice obowiązani są dzielić się z dziećmi nawet najmniejszymi dochodami (zob. wyrok SN z dnia 24 marca 2000 r., I CKN 1538/99).

Obowiązki rodziców względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać, z jednej strony polegają na dostarczaniu w naturze lub pieniądzu, środków niezbędnych do zapewnienia dziecku mieszkania, żywienia, odzieży, pomocy naukowych, wypoczynku, rozrywek kulturalnych itp. Z drugiej strony przybierają postać starań o rozwój fizyczny i umysłowy dziecka, nadzór nad nim, przygotowanie posiłków, rozwój duchowy, przygotowanie do samodzielnego życia w społeczeństwie.

Obecnie cały codzienny trud wychowawczy spoczywa głównie na ojcu powódki, pozwana natomiast w żaden sposób nie uczestniczy w życiu córki i nie wspomaga jej finansowo.

W tej sytuacji Sąd uznał, biorąc pod uwagę wkład ojca powódki w tym zakresie i uwzględniając koszty utrzymania osoby w wieku powódki, że udział pozwanej w alimentowaniu córki powinien wynosić kwotę 350 zł miesięcznie, a kwota 100 zł postulowana przez pozwaną jest niewystarczająca.

W ocenie Sądu kwota 350 zł alimentów przystaje do możliwości finansowych pozwanej i nie spowoduje nadmiernego dla niej uszczerbku a jednocześnie pozwoli zabezpieczyć bieżące potrzeby powódki związane z utrzymaniem i nauką.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 133§1 KRO i art. 135 §1 KRO orzeczono jak w punkcie I wyroku oddalając w pozostałym zakresie powództwo jako zbyt wygórowane (punkt II wyroku).

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (punkt III wyroku).

Sąd zobligowany treścią art. 333 §1 pkt 1 KPC orzeczeniu co do alimentów nadał rygor natychmiastowej wykonalności (punkt IV wyroku).